

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 534/2014/ES

(2014. gada 15. maijs)

par makrofinansiālo palīdzību Tunisijas Republikai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 212. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības un Tunisijas Republikas ("Tunisija") attiecības attīstās saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP). 1998. gada 1. martā stājās spēkā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju, no otras puses ⁽²⁾ ("ES un Tunisijas asociācijas nolīgums"). Saskaņā ar ES un Tunisijas asociācijas nolīgumu Tunisija 2008. gadā pabeidza tarifu atcelšanu rūpniecības ražojumiem, tādējādi kļūstot par pirmo Vidusjūras dienvidu reģiona valsti, kas iekļāvās brīvās tirdzniecības zonā ar Savienību. Divpusējais politiskais dialogs un ekonomiskā sadarbība ir vēl vairāk attīstīta saistībā ar EKP rīcības plāniem; jaunākais no šiem plāniem, kas pašlaik tiek apspriests, aptvertu 2013.–2017. gada laikposmu.
- (2) Tunisijas ekonomiku ir ievērojami ietekmējuši notikumi, kas valstī norisinājušies saistībā ar notikumiem Vidusjūras dienvidu reģionā kopš 2010. gada beigām, pazīstami kā "Arābu pavasaris", kā arī tiem sekojošie reģionālie nemieri, jo īpaši kaimiņvalstī Lībijā. Minētie notikumi un nelabvēlīgā ekonomiskā situācija pasaulē, jo īpaši lejupslīde eurozonā, kas ir Tunisijas svarīgākā tirdzniecības un finanšu partnere, ļoti negatīvi ietekmēja Tunisijas ekonomiku, kā rezultātā palēninājās izaugsme un izveidojās lieli ārējā un budžeta finansējuma iztrūkumi.
- (3) Pēc tam, kad 2011. gada 14. janvārī tika gāzts prezidents Ben Ali, 2011. gada 23. oktobrī notika pirmās brīvās un demokrātiskās vēlēšanas Tunisijā. Kopš tā brīža darbojas Nacionālā konstitucionālā asambleja, un, kaut arī politiskās pārejas process nav bijis bez grūtībām, svarīgākie politiskie dalībnieki ir saskaņoti rīkojušies, lai turpinātu reformas ceļā uz pilnvērtīgu demokrātisko sistēmu.
- (4) Konstitūcija, ko pieņēma Tunisijas Nacionālā konstitucionālā asambleja, ietver tādus attīstības pasākumus personas tiesību un brīvību jomā un sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā, kuri sekmē demokrātiju un tiesiskumu Tunisijā.
- (5) Kopš Arābu pavasara sākuma Savienība vairākkārt ir apliecinājusi savu apņemšanos atbalstīt Tunisiju tās ekonomisko un politisko reformu procesā. Minētā apņemšanās tika vēlreiz apstiprināta 2012. gada novembrī secinājumos, ko pieņēma Savienības un Tunisijas asociācijas padomes sanāksmē. Savienības politiskais un ekonomiskais atbalsts, kas paredzēts Tunisijas reformu procesam, atbilst EKP kontekstā izklāstītajai politikai, kuru Savienība īsteno attiecībā uz Vidusjūras dienvidu reģionu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽²⁾ Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju, no otras puses (OV L 97, 30.3.1998, 2. lpp.).

- (6) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgo deklarāciju, kas pieņemta kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 778/2013/ES ⁽¹⁾, Savienības makrofinansālajai palīdzībai vajadzētu būt finanšu instrumentam, kas izmantojams ārkārtas gadījumos nolūkā sniegt konkrētam mērķim nepiesaistītu un nedefinētu atbalstu maksājumu bilances problēmu novēršanai, lai saņēmējs varētu atgūt stabilu ārējo finanšu stāvokli, un ar to būtu jāpalīdz īstenot politisku programmu ar stingriem korekcijas un strukturālu reformu pasākumiem, kuri paredzēti maksājumu bilances uzlabošanai, jo īpaši šīs programmas darbības laikā, un attiecīgo ar Savienību noslēgto nolīgumu un programmu īstenošanas veicināšanai.
- (7) Tunisijas iestādes un Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) 2013. gada aprīlī vienojās par trīs gadu ilgu un ar piesardzības pasākumiem nesaistītu rezerves vienošanos ("SVF programma") 1 146 miljonu SDR (speciālās aizņēmuma tiesības) apmērā, lai atbalstītu Tunisijas ekonomisko korekciju un reformu programmu. SVF programmas mērķi atbilst Savienības makrofinansālās palīdzības nolūkam, proti, mazināt īstermiņa grūtības saistībā ar maksājumu bilanci, un stingru korektīvo pasākumu īstenošana atbilst Savienības makrofinansālās palīdzības mērķim.
- (8) Saskaņā ar savu parasto sadarbības programmu Savienība 2011.–2013. gada laikposmam ir piešķirusi EUR 290 miljonus dotāciju veidā, lai atbalstītu Tunisijas ekonomisko un politisko reformu plānu. Turklāt Tunisijai 2011.–2013. gada laikposmam tika piešķirti EUR 155 miljoni no programmas "Atbalsts partnerībai, reformām un iekļaujošai izaugsmei" (SPRING).
- (9) Tunisija 2013. gada augustā, ņemot vērā ekonomiskās situācijas un perspektīvas pasliktināšanos, lūdza Savienības makrofinansālo palīdzību.
- (10) Tā kā Tunisija ir valsts, uz kuru attiecas EKP, būtu jāuzskata, ka tā ir tiesīga saņemt Savienības makrofinansālo palīdzību.
- (11) Ņemot vērā to, ka Tunisijas maksājumu bilanci saglabājas būtisks ārējā finansējuma iztrūkums, kas pārsniedz SVF un citu daudzpusēju iestāžu piešķirtos resursus, un neraugoties uz to, ka Tunisija īsteno stingras ekonomikas stabilizācijas un reformu programmas, pašreizējos ārkārtas apstākļos Savienības makrofinansālā palīdzība, kas jāsniedz Tunisijai ("Savienības makrofinansālā palīdzība"), ir uzskatāma par piemērotu atbildi uz Tunisijas lūgumu atbalstīt ekonomikas stabilizāciju saistībā ar SVF programmu. Savienības makrofinansālā palīdzība atbalstītu Tunisijas ekonomikas stabilizācijas un strukturālo reformu programmu, papildinot resursus, kas darīti pieejami saskaņā ar SVF finansālo vienošanos.
- (12) Ar Savienības makrofinansālo palīdzību būtu jāatbalsta ilgtspējīgas ārējā finansējuma situācijas atjaunošana Tunisijā, tādējādi atbalstot tās ekonomisko un sociālo attīstību.
- (13) Savienības makrofinansālās palīdzības apmēra noteikšana balstās uz Tunisijas atlikušo ārējā finansējuma vajadzību pilnīgu kvantitatīvu novērtējumu, un tajā tiek ņemta vērā valsts spēja finansēt sevi ar pašas resursiem, jo īpaši izmantojot tās rīcībā esošās starptautiskās rezerves. Ar Savienības makrofinansālo palīdzību būtu jāpapildina SVF un Pasaules Bankas piedāvātās programmas un piešķirtie resursi. Palīdzības apmēra noteikšanā ņem vērā arī gaidāmo finansālo ieguldījumu, ko sniedz daudzpusējie līdzekļu devēji, un vajadzību nodrošināt taisnīgu sloga sadali starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem, kā arī citu Savienības ārējās finansēšanas instrumentu līdzšinējo izmantošanu Tunisijā un Savienības vispārējās iesaistes pievienoto vērtību.
- (14) Komisijai būtu jānodrošina, ka Savienības makrofinansālā palīdzība juridiski un pēc būtības atbilst pamatprincipiem, mērķiem un pasākumiem, kas veikti dažādās ārējās darbības jomās, un citiem atbilstīgiem Savienības politikas pasākumiem.
- (15) Ar Savienības makrofinansālo palīdzību būtu jāatbalsta Savienības ārpolitika attiecībā uz Tunisiju. Komisijas dienestiem un Eiropas Ārējās darbības dienestam būtu cieši jāsadarbojas visā makrofinansālās palīdzības sniegšanas laikā, lai koordinētu Savienības ārpolitiku un nodrošinātu tās konsekveni.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 778/2013/ES (2013. gada 12. augusts), ar ko piešķir turpmāku makrofinansālo palīdzību Gruzijai (OV L 218, 14.8.2013., 15. lpp.).

- (16) Ar Savienības makrofinansialo palīdzību būtu jāatbalsta Tunisijas apņemība ievērot vērtības, kas tai ir kopīgas ar Savienību, tostarp demokrātiju, tiesiskumu, labu pārvaldību, cilvēktiesību ievērošanu, ilgtspējīgu attīstību un nabadzības samazināšanu, kā arī Tunisijas saistības ievērot atklātas, likumīgas un godīgas tirdzniecības principus.
- (17) Savienības makrofinansialās palīdzības piešķiršanas priekšnoteikumam vajadzētu būt tādam, ka Tunisijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Turklāt ar Savienības makrofinansialās palīdzības konkrētajiem mērķiem būtu jāuzlabo publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāte, pārredzamība un pārskatatbildība Tunisijā un jāveicina strukturālās reformas, kuru mērķis ir atbalstīt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, darbvieta izveidi un fiskālo konsolidāciju. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga gan priekšnoteikuma izpildīšana, gan minēto mērķu sasniegšana.
- (18) Lai nodrošinātu, ka Savienības finansialās intereses, kas saistītas ar Savienības makrofinansialo palīdzību, tiek efektīvi aizsargātas, Tunisijai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkurus citus pārkāpumus saistībā ar palīdzību. Turklāt būtu jāparedz noteikumi, ka Komisija veic pārbaudes un Revīzijas palāta – revīzijas.
- (19) Savienības makrofinansialās palīdzības izmaksāšana neskar Eiropas Parlamenta un Padomes pilnvaras.
- (20) Savienības makrofinansialās palīdzības summām vajadzētu atbilst budžeta apropriācijām, kas paredzētas daudzgadu finanšu shēmā.
- (21) Savienības makrofinansialā palīdzība būtu jāpārvalda Komisijai. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome spēj sekot šā lēmuma īstenošanai, Komisijai tie būtu regulāri jāinformē par norisēm saistībā ar palīdzību un jāsniedz tiem attiecīgie dokumenti.
- (22) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Uz Savienības makrofinansialo palīdzību būtu jāattiecinā ekonomikas politikas nosacījumi, kas jāparedz saprašanās memorandā. Lai nodrošinātu vienotus īstenošanas nosacījumus un panāktu efektivitāti, Komisija būtu jāpilnvaro risināt sarunas par šādiem nosacījumiem ar Tunisijas iestādēm tādas dalībvalstu pārstāvju komitejas uzraudzībā, kura paredzēta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011. Saskaņā ar minēto regulu parasti būtu jāpieņem konsultēšanās procedūra visos gadījumos, izņemot tos, kas paredzēti minētajā regulā. Ņemot vērā to, cik liela ietekme var būt palīdzībai, kas pārsniedz EUR 90 miljonus, ir lietderīgi paredzēt, ka attiecībā uz darbībām, kuras pārsniedz minēto robežvērtību, ir jāizmanto pārbaudes procedūra. Ņemot vērā Savienības makrofinansialās palīdzības summu, kas paredzēta Tunisijai, saprašanās memoranda pieņemšanai, kā arī palīdzības samazināšanai, apturēšanai vai atcelšanai būtu jāpieņem pārbaudes procedūra,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Savienība Tunisijai dara pieejamu makrofinansialo palīdzību ("Savienības makrofinansialā palīdzība") ar maksimālo summu EUR 300 miljoni, lai atbalstītu Tunisijas ekonomikas stabilizāciju un reformas. Palīdzība dod ieguldījumu Tunisijas maksājumu bilances vajadzību apmierināšanā, kā konstatēts SVF programmā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Visu Savienības makrofinansālās palīdzības summu Tunisijai piešķir aizdevumu veidā. Komisija ir pilnvarota Savienības vārdā kapitāla tirgos vai no finanšu iestādēm aizņemties nepieciešamos līdzekļus un aizdot tos Tunisijai. Maksimālais aizdevumu atmaksas termiņš ir 15 gadi.
3. Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšanu pārvalda Komisija, ievērojot nolīgumus vai kārtību, par ko SVF vienojies ar Tunisiju, un galvenos ekonomikas reformu principus un mērķus, kas noteikti ES un Tunisijas asociācijas nolīgumā un saskaņā ar EKP noslēgtajā ES un Tunisijas rīcības plānā 2013.–2017. gadam. Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu un Padomi par norisēm saistībā ar Savienības makrofinansālo palīdzību, tostarp par tās izmaksāšanu, un laikus iesniedz minētajām iestādēm attiecīgos dokumentus.
4. Savienības makrofinansālā palīdzība ir pieejama divarpus gadus, sākot no pirmās dienas pēc šā lēmuma 3. panta 1. punktā minētā saprašanās memoranda stāšanās spēkā.
5. Ja Tunisijas finanšu vajadzības Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšanas laikā būtiski samazinās salīdzinājumā ar sākotnējām prognozēm, Komisija saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru samazina palīdzības summu vai arī to aptur, vai atceļ.

2. pants

Savienības makrofinansālā palīdzība tiek piešķirta ar priekšnoteikumu, ka Tunisijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana.

Komisija uzrauga šā priekšnoteikuma ievērošanu visā Savienības makrofinansālās palīdzības sniegšanas laikā.

Šo pantu piemēro saskaņā ar Padomes Lēmumu 2010/427/ES ⁽¹⁾.

3. pants

1. Komisija saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru vienojas ar Tunisijas iestādēm par skaidri definētiem ekonomikas politikas un finanšu nosacījumiem, kuriem jāattiecas uz Savienības makrofinansālo palīdzību un kuros galvenā uzmanība ir pievērsta strukturālām reformām un stabilām publiskajām finansēm, un kuri jāizklāsta saprašanās memorandā ("saprāšanās memorands"), kurā iekļauj arī minēto nosacījumu izpildes grafiku. Saprašanās memorandā izklāstītie ekonomikas politikas un finanšu nosacījumi atbilst 1. panta 3. punktā minētajiem nolīgumiem vai kārtībai, tostarp makroekonomikas korekciju un strukturālo reformu programmām, ko Tunisija īsteno ar SVF atbalstu.
2. Minēto nosacījumu mērķis jo īpaši ir stiprināt publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību Tunisijā, tostarp attiecībā uz Savienības makrofinansālās palīdzības izmantošanu. Izstrādājot politikas pasākumus, pienācīgi ņem vērā arī panākumus saistībā ar savstarpēju tirgus atvēršanu, uz noteikumiem balstītas un taisnīgas tirdzniecības attīstību un citām prioritātēm Savienības ārpolitikas kontekstā. Komisija regulāri pārbauda minēto mērķu sasniegšanā gūtos panākumus.
3. Savienības makrofinansālās palīdzības detalizētus finanšu noteikumus izklāsta aizdevuma līgumā, par ko vienojas Komisija un Tunisijas iestādes.
4. Komisija regulāri pārbauda, vai joprojām tiek izpildīti 4. panta 3. punktā minētie nosacījumi, tostarp to, vai Tunisijas ekonomikas politika atbilst Savienības makrofinansālās palīdzības mērķiem. To darot, Komisija cieši sadarbojas ar SVF un Pasaules Banku un vajadzības gadījumā – ar Eiropas Parlamentu un Padomi.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.).

4. pants

1. Ievērojot 3. punkta nosacījumus, Komisija Savienības makrofinansiālo palīdzību dara pieejamu trīs aizdevuma daļās. Katras aizdevumu daļas apmēru nosaka saprašanās memorandā.
2. Savienības makrofinansiālās palīdzības summas vajadzības gadījumā nosaka saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Komisija pieņem lēmumu par maksājumu veikšanu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - a) lēmuma 2. pantā izklāstītais priekšnoteikums;
 - b) pastāvīgi un sekmīgi tiek īstenota politikas programma ar stingriem korekcijas un strukturālo reformu pasākumiem, ko atbalsta vienošanās par kredītu, kura noslēgta ar SVF un nav saistīta ar piesardzības pasākumiem; un
 - c) konkrētā grafikā tiek īstenoti ekonomikas politikas un finanšu nosacījumi, par kuriem panākta vienošanās saprašanās memorandā.

Aizdevuma otrās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc pirmā maksājuma veikšanas. Aizdevuma trešās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc otrā maksājuma veikšanas.

4. Ja 3. punktā minētie nosacījumi nav izpildīti, Komisija uz laiku pārtrauc vai atceļ Savienības makrofinansiālās palīdzības izmaksāšanu. Šādos gadījumos tā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par minētās apturēšanas vai atcelšanas iemesliem.
5. Savienības makrofinansiālo palīdzību izmaksā Tunisijas Centrālajai bankai. Ievērojot noteikumus, ko jāparedz saprašanās memorandā, tostarp apstiprinājumu par atlikušajām budžeta finansēšanas vajadzībām, Savienības līdzekļus var pārskaitīt Tunisijas Finanšu ministrijai kā galīgajam saņēmējam.

5. pants

1. Ar Savienības makrofinansiālo palīdzību saistītās aizņēmuma un aizdevuma darbības veic euro, izmantojot vienu un to pašu valutēšanas dienu, un Savienību neiesaista maksājuma termiņu pārcelšanā un nepakļauj to valūtas maiņas kursa vai procentu likmju riskam vai jebkādam citam komercriskam.
2. Ja apstākļi ļauj un Tunisija to lūdz, Komisija var veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aizdevuma noteikumos tiek iekļauta klauzula par pirmstermiņa atmaksu un ka atbilstīga klauzula tiek iekļauta noteikumos par aizņēmuma darbībām.
3. Ja apstākļi ļauj samazināt aizdevuma procentu likmi un Tunisija to lūdz, Komisija var nolemt refinansēt visu tās sākotnējo aizdevumu vai tā daļu vai pārstrukturēt atbilstīgos finanšu nosacījumus. Refinansēšanas vai pārstrukturēšanas darbības veic saskaņā ar 1. un 4. punktu, un ar tām nevar pagarināt attiecīgo aizņēmumu atmaksas termiņu vai palielināt neatmaksātā kapitāla summu refinansēšanas vai pārstrukturēšanas dienā.
4. Visas izmaksas, kas Savienībai rodas saistībā ar šajā lēmumā paredzētajām aizņēmuma un aizdevuma darbībām, sedz Tunisija.
5. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par 2. un 3. punktā minēto darbību norisi.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 480/2009 (2009. gada 25. maijs), ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (OV L 145, 10.6.2009., 10. lpp.).

6. pants

1. Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ un Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar tiešu pārvaldību.
3. Saprašanās memorandā un aizdevuma nolīgumā, par ko jāvienojas ar Tunisijas iestādēm, paredz noteikumus, ar kuriem:
 - a) nodrošina, ka Tunisija regulāri pārbauda, vai no Savienības vispārējā budžeta piešķirtais finansējums tiek pareizi izmantots, veic piemērotus pasākumus pārkāpumu un krāpšanas novēršanai un vajadzības gadījumā uzsāk tiesvedību, lai atgūtu visus izšķērdētos līdzekļus, kas piešķirti saskaņā ar šo lēmumu;
 - b) saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽³⁾, Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽⁵⁾ nodrošina Savienības finansiālo interešu aizsardzību, jo īpaši paredzot konkrētus pasākumus, ar kuriem novērš un apkaro krāpšanu, korupciju un jebkurus citus pārkāpumus, kas ietekmē Savienības makrofinansiālo palīdzību;
 - c) nepārprotami pilnvaro Komisiju, tostarp Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai, vai tās pārstāvjus veikt pārbaudes, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas;
 - d) nepārprotami pilnvaro Komisiju un Eiropas Savienības Revīzijas palātu veikt revīzijas Savienības makrofinansiālās palīdzības piešķiršanas laikposmā un pēc tam, tostarp veikt dokumentu revīzijas un revīzijas uz vietas, piemēram, operatīvos novērtējumus; un
 - e) nodrošina, ka Savienība ir tiesīga saņemt aizdevuma atmaksu pirms termiņa, ja ir konstatēts, ka saistībā ar Savienības makrofinansiālās palīdzības pārvaldību Tunisija ir iesaistījies krāpnieciskā vai koruptīvā darbībā vai jebkādā citā nelikumīgā darbībā, kas kaitē Savienības finansiālajām interesēm.
4. Savienības makrofinansiālās palīdzības īstenošanas laikā Komisija, veicot operatīvus novērtējumus, uzrauga, vai pareizi darbojas ar šo palīdzību saistītie Tunisijas finanšu noteikumi, administratīvās procedūras un iekšējās un ārējās kontroles mehānismi.

7. pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja tiek izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

8. pants

1. Katru gadu līdz 30. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā lēmuma īstenošanu iepriekšējā gadā, ietverot minētās īstenošanas novērtējumu. Minētajā ziņojumā:

- a) izvērtē Savienības makrofinansālās palīdzības īstenošanā gūtos panākumus;
- b) novērtē Tunisijas ekonomikas stāvokli un perspektīvas, kā arī 3. panta 1. punktā minēto politisko pasākumu īstenošanā gūtos panākumus;
- c) norāda saistību starp saprašanās memorandā izklāstītajiem ekonomikas politikas nosacījumiem, Tunisijas faktisko ekonomisko un fiskālo situāciju un Komisijas lēmumiem izmaksāt Savienības makrofinansālās palīdzības daļas.

2. Ne vēlāk kā divus gadus pēc 1. panta 4. punktā minētā pieejamības laikposma beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *ex post* novērtējuma ziņojumu, kurā izvērtēti izmaksātās Savienības makrofinansālās palīdzības rezultāti un efektivitāte un tas, kādā mērā tā ir veicinājusi palīdzības mērķu sasniegšanu.

9. pants

Šis lēmums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS
